

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Warszawa, dnia 24 czerwca 1968 r.

Nr 6

Poz. 27—31

TRESĆ:

Zarządzenie Ministra:

Poz. 27 — nr 25 z 11.5.68 r. w sprawie inwentaryzacji składników majątkowych

Zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

Poz. 28 — z 25.5.68 r. w sprawie zachowania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych i remontowych na terenie czynnych zakładów przemysłu chemicznego

Pismo okólne Ministerstwa:

Poz. 29 — nr 10 z 4.5.68 r. w sprawie zasad obliczania odpłaty pośmiertnej

Obwieszczenia Ministerstwa:

Poz. 30 — z 25.4.68 r. w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy”

Poz. 31 — z 25.5.68 r. w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy”

27.

ZARZĄDZENIE NR 25

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 11 maja 1968 r.

w sprawie inwentaryzacji składników majątkowych

(znak: EK-10/D-346/68)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. w sprawie rachunkowości jednostek gospodarki społecznej (Mon. Pol. nr 69, poz. 340) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o zarządzeniu Ministra Finansów należy przez to rozumieć zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. w sprawie rachunkowości jednostek gospodarki społecznej (Mon. Pol. nr 69, poz. 340).

§ 2. 1. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, działające na zasadach rozrachunku gospodarczego obowiązane są przeprowadzać inwentaryzację składników majątkowych.

2. Przez inwentaryzację należy rozumieć:

- 1) ustalenie w drodze spisu z natury rzeczywistego stanu ilościowego wszystkich rzeczowych i pieniężnych składników majątkowych, pozostających w dyspozycji jednostki, zarówno objętych ewidencją księgową, jak i dotychczas nie ewidencjonowanych oraz bez względu na to, czy składniki są w użyciu czy też nie, jak również w przypadkach gdy nie stanowią one własności przedsiębiorstwa lecz są na przechowaniu lub w jego użytkowaniu,
 - 2) wycenę rzeczowych składników majątkowych,
 - 3) ustalenie i wyjaśnienie ilościowych i wartościowych różnic pomiędzy rzeczywistym stanem składników, a stanem wynikającym z ksiąg rachunkowych jednostki oraz odpisanie tych różnic,
 - 4) ustalenie i uzgodnienie rozrachunków i rozliczeń oraz odpisanie ewentualnych różnic.
3. Inwentaryzacji dokonuje:
- 1) komisja inwentaryzacyjna — w zakresie środków pieniężnych w kasie, czeków, weksli obcych i rzeczowych składników majątkowych,

2) główny księgowy lub osoba przez niego upoważniona spośród pracowników działu księgowości w zakresie pozostałych składników majątkowych.

4. Przeprowadzając inwentaryzację należy dokonać oceny przydatności rzeczowych składników majątkowych oraz wycenić według aktualnej wartości zapasy materiałów, półfabrykatów i wyrobów gotowych — zbędnych, nadmiernych, niepełnowartościowych i nietypowych, których wartość uległa zmniejszeniu wskutek zepsucia lub zniszczenia bądź zmalała z innych przyczyn.

§ 3. 1. Przeprowadzanie inwentaryzacji w sposób ciągły wymaga zgody:

- dla przedsiębiorstw — dyrektora zjednoczenia (zarządu) nadzorującego dane przedsiębiorstwo,
- dla jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi — Dyrektora Departamentu Ekonomiki.

2. Inwentaryzacją ciągłą można objąć zapasy materiałów, towarów, wyrobów gotowych i półfabrykatów, przedmioty nietrawiałe w użytkowaniu i składniki tymczasowego zaplecza w budownictwie.

3. Przy inwentaryzacji metodą ciągłą należy stosować częstotliwość przewidzianą w § 4 zarządzenia. Materiały inwentaryzowane dwa razy w ciągu roku powinny podlegać spisom raz w każdym półroczu.

§ 4. 1. Inwentaryzacja powinna być dokonywana przy zachowaniu następującej częstotliwości:

- 1) przynajmniej raz w roku, nie wcześniej niż dwa miesiące przed zakończeniem każdego roku:
 - posiadanych przez wszystkie jednostki — środków trwałych, pozostałych wartości trwałych, rozpoczętych inwestycji i kapitalnych remontów, materiałów oraz maszyn i urządzeń i ich części do montażu zakupionych ze środków na inwestycje, przedmiotów nietrawiałych na składzie i w użytkowaniu, części zapasowych maszyn i urządzeń zakupionych ze środków obrotowych, inwentarza żywego, towarów i opakowań z wyjątkiem znajdujących się w punktach sprzedaży detalicznej;
 - posiadanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe, handlowe, transportowe, geologiczne, biura projektów, biura konstrukcyjne przemysłu, zakłady badań i doświadczeń,

jednostki nadzoru inwestycyjnego, Biuro Rozliczeń Budownictwa oraz zjednoczenia — materiałów, wyrobów gotowych i półfabrykatów własnych,

- 2) przynajmniej dwa razy w roku (drugi raz nie wcześniej aniżeli dwa miesiące przed zakończeniem roku):
 - materiałów oraz obiektów tymczasowego zaplecza techniczno-gospodarczego przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
 - paliwa płynnego i smarów w przedsiębiorstwach, bazach transportowych, bazach sprzętu,
 - towarów i opakowań w punktach sprzedaży detalicznej,
- 3) przynajmniej cztery razy w roku:
 - produkcji podstawowej w toku w przedsiębiorstwach i zakładach przemysłowych nie objętych pkt 4,
 - produkcji pomocniczej w toku we wszystkich przedsiębiorstwach,
 - prac projektowych w toku w biurach projektów (samodzielnych pracowniach)
- 4) na koniec każdego roku:
 - produkcji podstawowej w toku w przedsiębiorstwach i zakładach przemysłowych, w których spis z natury tej produkcji, zgodnie z obowiązującą te przedsiębiorstwa branżową instrukcją rachunku kosztów, jest warunkiem ustalenia wartości niezakończony produkcji podstawowej,
 - produkcji podstawowej budowlano-montażowej w toku,
 - materiałów magazynowanych na otwartych placach w zwalach i przymach.

Częstotliwość inwentaryzowania pozostałych składników majątkowych obowiązuje przedsiębiorstwa i zjednoczenia w terminach określonych w § 57 zarządzenia Ministra Finansów.

2. Dyrektorzy zjednoczeń zobowiązani są do zwiększenia częstotliwości inwentaryzacji w przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, lustracji itp., że w przedsiębiorstwach występują poważne różnice inwentaryzacyjne lub inne nieprawidłowości w zakresie gospodarki magazynowej. Częstotliwość ta powinna obowiązywać przedsiębiorstwo do czasu uznania przez jednostkę nadrzędną, że gospodarka magazynowa została postawiona na właściwym poziomie.

3. Inwentaryzację składników majątkowych, wymienionych w ust. 1 należy również przeprowadzać na dzień, w którym nastąpił wypadek losowy (pożar) lub inna okoliczność naruszająca stan składników majątkowych lub też zmiana osoby materialnie odpowiedzialnej za całość i stan tych składników, urlop lub dłuższa choroba magazyniera o ile nie zastępuje go osoba odpowiedzialna solidarnie.

Jeżeli termin inwentaryzacji przeprowadzonej na skutek przyczyn, o których wyżej mowa, zbiegnie się z terminem przewidzianym dla inwentaryzacji okresowej, uważa się ją za dokonaną w terminie zgodnym z przepisami zarządzenia.

4. W przedsiębiorstwach wielozakładowych inwentaryzację okresową należy przeprowadzać we wszystkich zakładach w tym samym terminie.

5. Termin inwentaryzacji okresowej powinien przypadać zawsze na koniec miesiąca. Nie dotyczy to inwentaryzacji przeprowadzanej metodą ciągłą.

6. Przy ustalaniu terminów inwentaryzacji okresowej, dokonywanej dwa razy w roku powinna być przestrzegana zasada, że obydwie inwentaryzacje nie mogą przypadać na jedno półrocze, a okres dzielący terminy nie może być krótszy niż 3 miesiące.

§ 5. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są roboty w toku produkcji budowlano-montażowej inwentaryzować według zasad ustalonych w zarządzeniu nr 71 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 marca 1966 r. w sprawie zasad inwentaryzacji i wyceny produkcji budowlano-montażowej w toku (Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 28), a wycenę — według zarządzenia nr 44 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 kwietnia 1967 r.

w sprawie zasad wyceny produkcji niezakończony oraz ewidencji kar i odszkodowań umownych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 6, poz. 17).

§ 6. 1. Terminy inwentaryzacji okresowej zapewniające częstotliwość spisów podaną w § 4 ustalają w przedsiębiorstwach dyrektorzy przedsiębiorstw, a w centralach zjednoczeń — dyrektorzy zjednoczeń. O ustalonych terminach inwentaryzacji okresowej przedsiębiorstwa powiadamiają raz w roku jednostkę nadrzędną, a jednostki bezpośrednio podległe Ministrowi — Dyrektora Departamentu Ekonomiki.

2. Jednostki obsługiwane przez Biuro Rozliczeń Budownictwa obowiązane są uzgadniać każdorazowo z Biurem terminy inwentaryzacji okresowej.

§ 7. 1. Ujawnione w toku inwentaryzacji niedobory (ubytki) materiałowo-towarowe, mieszczące się w granicach branżowych norm ubytków naturalnych, jak również niedobory przekraczające te normy, lecz nie obciążające osób odpowiedzialnych za ich powstanie oraz niedobory (ubytki) spowodowane wypadkami losowymi lub nadzwyczajnymi odpisuje się na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa.

2. Ujawnione niedobory i nadwyżki materiałowo-towarowe wszystkie przedsiębiorstwa rejestrują i rozliczają w sposób przewidziany we właściwym branżowym planie kont w takim terminie, aby znalazły one wyraz w najbliższym okresowym sprawozdaniu finansowym, sporządzonym za okres obejmujący dzień, na który przypadł termin inwentaryzacji.

3. Jeżeli dyrektor przedsiębiorstwa nie wyda decyzji w terminie przewidzianym do złożenia kwartalnego lub rocznego sprawozdania finansowego z przyczyn uzasadnionych, stwierdzone niedobory odpisuje się zgodnie z wnioskiem.

W przypadku gdy podjęta już po odpisaniu niedoborów decyzja nie będzie zgodna z postanowionym wnioskiem, dokonany zapis należy odpowiednio skorygować. Jeżeli decyzja o odpisaniu niedoborów zostanie wydana po sporządzeniu okresowego sprawozdania finansowego lub po zatwierdzeniu sprawozdania rocznego, korekty przeprowadzonych odpisów dokonuje się w następnym okresie (roku) sprawozdawczym.

4. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie w razie ujawnienia niedoborów lub nadwyżek podczas kontroli i rewizji oraz w odniesieniu do produkcji w toku, wyrobów gotowych, przedmiotów nietrwiałych i składników majątku trwałego.

§ 8. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Ekonomiki do wydania instrukcji w sprawie szczegółowych zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych w jednostkach wymienionych w § 2 ust. 1 zarządzenia.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem mają zastosowanie przepisy zarządzenia Ministra Finansów.

§ 10. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 215 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 września 1960 r. w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych przez jednostki podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 2) zarządzenie nr 324 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 lipca 1962 r. w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych,
- 3) zarządzenie nr 346 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 września 1962 r. zmieniające zarządzenie nr 215 z dnia 29 września 1960 r.,
- 4) zarządzenie nr 200 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 września 1963 r. w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania inwentaryzacji składników majątkowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 15, poz. 69),
- 5) zarządzenie nr 20 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 lutego 1964 r. zmieniające zarządzenie nr 215 z dnia 29 września 1960 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 3, poz. 7),

6) polecenie służbowe nr 13 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 lipca 1961 r. w sprawie inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1968 roku.

MINISTER
M. Olewiński

28.

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO ORAZ MINISTRA
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

z dnia 25 maja 1968 r.

w sprawie zachowania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych i remontowych na terenie czynnych zakładów przemysłu chemicznego

(znak: ME3-A2a-1)

W wykonaniu art. 6 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. nr 13, poz. 91) dla umożliwienia zorganizowania bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych i remontowych na terenie zakładów przemysłu chemicznego, zarządza się, co następuje:

§ 1. W przypadku, gdy na terenie czynnego zakładu przemysłu chemicznego będą prowadzone prace związane z jego przebudową, rozbudową, modernizacją lub remontem, kierownik tego zakładu oraz kierownik budowy lub robót obowiązani są zabezpieczyć pracownikom bezpieczne i higieniczne warunki pracy, zgodnie z ustaleniami zawartymi w protokole, o którym mowa w § 5 zarządzenia.

§ 2. Kierownik zakładu przemysłu chemicznego wyznaczy pracownika znającego produkcję własnego zakładu i zagrożenie z niej wynikające, do którego zadań będzie należało informowanie kierownika budowy (robót) o występujących zagrożeniach.

W szczególności do zadań tego pracownika należy określanie i zalecanie stosowania właściwego sprzętu ochrony dróg oddechowych oraz innego sprzętu ochronnego związanego z zagrożeniem, wynikającym z charakteru produkcji.

§ 3. Przed dopuszczeniem pracowników do wykonywania robót budowlano-montażowych i remontowych na terenie zakładu przemysłu chemicznego, kierownik budowy (robót) wraz z kierownikiem tego zakładu, obowiązany jest dokonać przeglądu wewnętrznych dróg komunikacyjnych na terenie zakładu, w tym również wewnątrz obiektów budowlanych, jak schodnie, windy, drabiny, pomosty itp. Sprawdzeniu podlegają także urządzenia techniczne zakładu przemysłu chemicznego łącznie z ich właściwym oznakowaniem odpowiednimi tablicami ostrzegawczymi i zabezpieczeniem zaporami, zastawkami itp.

§ 4. Wszelkie miejsca niebezpieczne w obiekcie przebudowywanym lub remontowanym oraz zamknięte odcinki dróg komunikacyjnych na wszystkich poziomach powinny być oznakowane trwałymi tablicami ostrzegawczymi, a dla miejsc niebezpiecznych należy ponadto ustalić strefę zagrożenia.

Na terenie wydzielonym do przebudowy lub remontu oznakowanie przeprowadza kierownik budowy (robót) przy współudziale kierownika zakładu.

§ 5. Przed rozpoczęciem robót kierownik budowy (robót) i kierownik zakładu przemysłu chemicznego zobowiązani są ustalić w protokole o przekazaniu robót, szczegółowe warunki bezpieczeństwa pracy oraz dokonać podziału obowiązków.

§ 6. Kierownik budowy (robót) na podstawie ustaleń zawartych w protokole o przekazaniu robót określi dla poszczególnych odcinków robót szczególne zadania w zakresie pełnego zabezpieczenia pracowników wykonujących roboty budowlano-montażowe i remontowe. Zadania te powinny objąć zabezpieczenia wynika-

jące z zagrożeń powstających wskutek wysokich skrajnych temperatur, pracy urządzeń energetycznych, zapylenia, zanieczyszczeń powietrza parami, gazami itp.

§ 7. Zakład przemysłu chemicznego posiadający na swym terenie ośrodek przemysłowej służby zdrowia oraz stołówkę przyzakładową, obowiązany jest umożliwić korzystanie z ich usług pracownikom wykonującym roboty budowlano-montażowe i remontowe, na zasadach ustalonych w protokole, o którym mowa w § 5 zarządzenia.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 25 maja 1968 r.

MINISTER
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
A. Radliński

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

29.

**FISMO OKÓLNE NR 10
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 4 maja 1968 r.

w sprawie zasad obliczania odprawy pośmiertnej

(znak: ZP/3/68)

W związku z zapytaniami dotyczącymi sposobu obliczania odprawy pośmiertnej przysługującej rodzinie w przypadku śmierci pracownika umysłowego — Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyjaśnia, co następuje:

1. Zgodnie z postanowieniem ust. 1 § 34 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. odprawę pośmiertną oblicza się w sposób analogiczny jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

2. W związku ze zmianą zasad obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy dla pracowników umysłowych, wprowadzoną protokołem dodatkowym z dnia 6 lipca 1965 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie w sprawie zasad wynagrodzenia pracowników umysłowych za urlop (Dz. Urz. MBiPMB nr 12, poz. 50), odprawę pośmiertną, w przypadku zgonu pracownika umysłowego, należy obliczać według zasad obowiązujących przy wypłacie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany przez pracownika urlop wypoczynkowy, określonych w protokole dodatkowym z dnia 26 czerwca 1967 r. do układów zbiorowych pracy dotyczących zasad obliczania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy (Dz. Urz. MBiPMB nr 9, poz. 31).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

30.

**OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 25 kwietnia 1968 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów
„Przedownika Socjalistycznej Pracy”

(znak: DO/K-202/68)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon.

Pol. nr 13, poz. 83) Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Betonów w porozumieniu z Prezydium Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyróżnił w kwietniu 1968 r. odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy” — następujące osoby:

Baran Władysław s. Wojciecha, Biskupski Tadeusz s. Tadeusza, Bogusz Jan s. Pawła, Buchta Antoni s. Wilhelma, Buczma Bronisław s. Józefa, Grąbka Marcin s. Józefa, Kacprzak Wiesław s. Bonifacego, Kapała Marian s. Stanisława, Kąkol Stanisław s. Stanisława, Kowal Jan s. Franciszka, Łukasik Teresa c. Jana, Makarski Bogdan s. Marcina, Mieszkiewicz Wacław s. Floriana, Nowacki Edward s. Adama, Nowicki Leon s. Franciszka, Olas Franciszek s. Stanisława, Oleś Stanisław s. Stanisława, Ozga Jan s. Piotra, Pawłowski Henryk, Pupek Józef s. Władysława, Raubo Wincenty s. Wiktora, Stachowiak Zenon s. Marcina, Strzepak Emil s. Władysława, Śmiechowski Jan s. Bolesława, Walczak Zbigniew s. Wojciecha, Wasilewski Władysław s. Stanisława, Wawrzyniak Władysław s. Franciszka.

DYREKTOR
ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU BETONÓW
w. z. M. Madej

31.

**OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 25 maja 1968 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów
„Przodownika Socjalistycznej Pracy”

(znak: DK-242-5-68)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon. Pol. nr 13, poz. 83) Dyrektor Białostockiego Zjednoczenia Budownictwa w porozumieniu z Prezydium Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyróżnił w dniu 2 maja 1968 r. odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy” — następujące osoby:

Absamowicz Eugeniusz s. Tomasz, Arasimowicz Józef s. Karola, Bager Jan s. Władysława, Baranowski Witold s. Sabina, Bezdziecki Witold s. Leona, Bućko Marian s. Władysława, Burzyński Władysław s. Antoniego, Buzun Czesław s. Waleriana, Chełstowski Tadeusz s. Kazimierza, Chmielewski Jerzy s. Zdzisława, Chrościelecki Władysław s. Aleksandra, Dobrodunow Jan s. Jana, Falkowski Czesław s. Franciszka, Fiedorcuk Janusz s. Kazimierza, Godlewski Kazimierz s. Wiktora, Gogolewski Kazimierz s. Władysława, Górski Józef s. Stanisława, Gutkowski Romuald s. Józefa, Halicki Antoni s. Jana, Jankowski Stanisław s. Bronisława, Jarząbek Zygmunt s. Pawła, Jurgiel Romuald s. Jana, Kaufman Waldemar s. Stanisława, Klaza Edward s. Bolesława, Kosotkich Michał s. Prokopa, Kotyński Witold s. Stanisława, Kowalewicz Antoni s. Stefana, Kowalski Ludwik s. Eugeniusza, Kozakiewicz Zbigniew s. Józefa, Krętowicz Józef s. Józefa, Maksimowicz Anatol s. Feliksa, Maliszewski Henryk s. Teodora, Maliszewski Tadeusz s. Władysława, Mikołajczyk Piotr s. Antoniego, Minaito Janusz s. Ferdynanda, Misiuk Mikołaj s. Andrzeja, Mitter Franciszek s. Stefana, Mojsak Leon s. Józefa, Morszeniuk Adolf s. Piotra, Nalewajko Aleksander s. Bazylego, Nikołajuk Włodzimierz s. Andrzeja, Naraszewicz Kazimierz s. Józefa, Owczarek Adolf s. Władysława, Pacjonek Jakub s. Mateusza, Parczewski Michał s. Michała, Patryjak Władysław s. Józefa, Pietrasz Stanisław s. Nikodema, Pietrzak Franciszek s. Franciszka, Piłakowski Ewaryst s. Stanisława, Popławski Henryk s. Józefa, Pura Anatol s. Michała, Roszkowski Jan s. Teofila, Roszkowski Jan s. Wincentego, Romanowicz Aleksy s. Wasyla, Sańczyk Kazimierz s. Jana, Sewastianiuk Mikołaj s. Sergiusza, Słoniec Mieczysław s. Jerzego, Sokołowski Czesław s. Franciszka, Sosnowski Zygmunt s. Stanisława, Swirydowicz Bronisław s. Piotra, Szewiel Wiktor s. Teodora, Szkiłocki Aleksy s. Konstantego, Świątkowski Jerzy s. Szczepana, Waluk Roman s. Antoniego, Werpachowski Tadeusz s. Albina, Wierszewski Stanisław s. Józefa, Wilk Bolesław s. Kazimierza, Winckiewicz Jan s. Stanisława, Wyrkowski Mikołaj s. Maksyma, Wysocki Zygmunt s. Zygmunta, Zawadzki Edward s. Jana, Złotowski Henryk s. Stanisława, Żukowski Ryszard s. Adolfa.

DYREKTOR
BIAŁOSTOCKIEGO ZJEDNOCZENIA
BUDOWNICTWA

R. Jasiński

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585

Wydawca

OSRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ
I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE

Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75.